

det spørgsmål op nu og ikke f.eks. rejst spørgsmålet om de lidelser, som dyr påføres i forbindelse med jagt f.eks., som det blev nævnt af hr. Arne Melchior? Eller i forbindelse med massetransporter til slagterierne, eller i forbindelse med kyllingefabrikkerne, som også blev nævnt?

Faktisk burde denne debat – hvis der også skal komme noget godt ud af den – give anledning til, at vi fik en generel gennemgang af de dyreetiske problemer i forbindelse med slagtning her i Danmark, for så er jeg bange for, at vi vil opdage, at vi ikke alene her står med en vanskelig sag, der skal tages stilling til, men at der er en lang række andre meget vanskelige sager at tage stilling til, og at der formentlig er betydelig større dyreetiske problemer involveret i dem end i den sag, vi har til diskussion her i dag. Den forpligtelse må vi jo så alle sammen tage op her i Folketinget.

Jeg har over for hr. Kristen Touborg givet udtryk for, at jeg synes, man kan komme i en uheldig situation, hvis man på et grundlag, der ikke er godt nok rent videnskabeligt, nu laver et forbud, som også Dansk Folkeparti ønsker, men formentlig af helt andre årsager end de dyreetiske. Først og fremmest ser Dansk Folkeparti det som en mulighed for at have en sag, hvor man kan genere religiøse mindretal i Danmark, og derfor synes jeg, at hvis man på et tidspunkt bliver nødsaget til at gribe til et forbud i en sag som denne, skal man altså være hundrede og ti procent sikker på, at man ikke lader sig bruge i den yderste højrefløjs spil.

Jeg må sige, at med det materiale, der foreligger nu, er vi altså ikke blevet overbevist om, at et forbud er nødvendigt fra et dyreetisk synspunkt, når man også tager den omkostning i betragtning, at man dermed træder et religiøst mindretal under fode. Det er baggrunden for den konklusion, vi er nået frem til efter vores drøftelse i folketingsgruppen.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte de tre foreliggende lovforslag om forbud mod slagtning og aflivning af dyr uden forudgående bedøvelse.

Vi er enige i den konklusion, som Det Dyreetiske Råd nåede frem til i sin udtalelse om rituelle slagtninger fra 1997. Her anførte rådet, at rituel slagtning kan finde sted, så det etiske krav om både at udvise tolerance over for menneskers religiøse overbevisning og ikke at

påføre dyr smerter og anden lidelse opfyldes. Det er for os at se sagens kerne.

Forudsætningerne for konklusionen fra Det Dyreetiske Råd var dog, at to forhold blev bragt i orden: for det første, at dyrene skal skydes med en bolt pistol omgående efter, at halssnittet er lagt, og for det andet, at alle slagtninger uden forudgående bedøvelse skal foretages som enkelttyrsslagtninger under forhold, der sikrer, at det enkelte dyr kan håndteres så skånsomt og omhyggeligt som muligt.

Det førte som bekendt til, at reglerne for rituel slagtning blev ændret i 1997, hvor det blev gennemført, at kvæg skal bedøves med en bolt pistol umiddelbart efter halssnittet, og at fjerkræ skal fastholdes manuelt, indtil døden indtræder.

På den baggrund finder vi ikke grund til at ændre den nugældende ordning.

Vi har bemærket, at bl.a. Mosaik Troessamfund ikke finder det acceptabelt, at dyret bedøves med en ikkepenetrerende bolt pistol inden halssnittet, og denne holdning vil vi respektere. Det er dog i denne sammenhæng naturligvis afgørende, at det kan ske på forsvarlig vis rent dyreetisk, og det mener vi Det Dyreetiske Råd har godtgjort.

Lad mig i den sammenhæng understrege, at de rituelle slagtninger allerede er omfattet af kraftige restriktioner. Slagtningen af andre dyr end fjerkræ kan således kun ske på et eksportautoriseret slagteri, og i alle tilfælde skal slagtningen overvåges af embedsdyrlægen for hvert enkelt dyrs vedkommende.

Jeg synes også, det er vigtigt – selv om det selvfølgelig ikke er det afgørende – at se på problemets omfang, hvis der overhovedet er et problem. I dag sker vel næsten al rituel fjerkræsslagtning således først efter, at dyrene er blevet bedøvet, og antallet af rituelle slagtninger af kvæg og får er faldet fra 5.785 i 1994 til 1.426 i 1998.

Jeg respekterer naturligvis – og det gør vi alle i Kristeligt Folkeparti – den høje dyreetik, som ligger til grund for alle tre lovforslag fra partierne. Men hvis de samme partier ville være konsekvente i deres dyreetik, burde de efter vores opfattelse samtidig med disse lovforslag også fremsætte forslag om totalforbud mod f.eks. al sportsjagt. Her er der nemlig efter vores opfattelse – og det har også været fremme i debatten i dag – også betydelig risiko for, at de anskudte dyr påføres unødigt lidelse. Men det er